

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 9286/2552

พนักงานอัยการสำนักงานอัยการสูงสุดโจทก์ นางมะลิ ดิลกชัยดิเรกจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.พ.พ. มาตรา 852, พ.ร.บ.ว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. 2534 มาตรา 7, ป.วิ.อ. มาตรา 39, พ.ร.บ.ว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. 2534 มาตรา 4, ป.อ. มาตรา 78

ย่อ / หลักกฎหมาย

มูลหนี้ตามเช็คผู้เสียหายได้ฟ้องจำเลยให้ชดใช้เงินทางแพ่ง ต่อมาผู้เสียหายและจำเลยทำสัญญาประนีประนอมยอมความกัน ศาลชั้นต้นพิพากษตามยอม คดีถึงที่สุดไปแล้ว ผลของสัญญาประนีประนอมยอมความยอมทำให้สิทธิของผู้เสียหายที่จะเรียกร้องให้จำเลยชำระเงินตามมูลหนี้ในเช็ค เป็นอันระงับสิ้นไปตาม ป.พ.พ. มาตรา 852 ผู้เสียหายคงมีสิทธิเรียกร้องให้จำเลยชำระหนี้แก่ตนตามสัญญาประนีประนอมยอมความเท่านั้น แม้จำเลยจะไม่ชำระหนี้ตามสัญญาประนีประนอมยอมความนั้นผู้เสียหายก็ไม่มีสิทธิที่จะเรียกร้องให้จำเลยรับผิดชอบในมูลหนี้ตามเช็คได้อีก ดังนั้น หนี้ที่จำเลยได้ออกเช็คเพื่อใช้เงินจึงเป็นอันสิ้นผลผูกพันไปก่อนศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุด คดีจึงเป็นอันเลิกกันตาม พ.ร.บ.ว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ.2534 มาตรา 7 สิทธิของโจทก์ในการนำคดีอาญามาฟ้องย่อมระงับไปตาม ป.วิ.อ. มาตรา 39 แม้ตามรายงานกระบวนการพิจารณาผู้เสียหายและจำเลยจะตกลงกันว่า ข้อตกลงตามสัญญาประนีประนอมยอมความมีผลสมบูรณ์ในคดีอาญาเมื่อจำเลยชำระเงินครบถ้วนแล้ว และตามสัญญาประนีประนอมยอมความจะระบุว่า คดีอาญาให้เป็นไปตามข้อตกลงในคดีอาญา หากจำเลยชำระเงินแก่โจทก์ (ผู้เสียหาย) ครบถ้วน โจทก์ (ผู้เสียหาย) ในฐานะผู้เสียหายจะถอนคำร้องทุกข์ หากจำเลยผิดนัดขอให้ศาลดำเนินคดีอาญาต่อไปตามรูปคดีก็ตามแต่กรณีดังกล่าวเป็นคนละกรณีกันกับคดีอาญาเลิกกันตามที่บัญญัติไว้ใน พ.ร.บ.ว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ.2534 มาตรา 7 ซึ่งเป็นกรณีที่มูลหนี้ที่ผู้กระทำความผิดได้ออกเช็คเพื่อใช้เงินนั้นได้สิ้นผลผูกพันไปก่อนศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุดในคดีอาญาอันเป็นอีกกรณีหนึ่งที่มีใช้การยอมความกันตาม ป.วิ.อ. มาตรา 39 (2)

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องและแก้ไขคำฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ.2534 มาตรา 4 และนับโทษจำเลยต่อจากโทษของจำเลยในคดีอื่น จำเลยให้การรับสารภาพ และรับว่าเป็นบุคคลคนเดียวกับจำเลยในคดีที่โจทก์ขอให้นับโทษต่อ ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ.2534 มาตรา 4 (ที่ถูก มาตรา 4 (1) (3) จำคุก 2 เดือน จำเลยให้การรับสารภาพ เป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้กึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 คงจำคุก 1 เดือน นับโทษต่อจากโทษของจำเลยในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ 2995/2550 และ 3032/2550 ของศาลชั้นต้น จำเลยอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์พิพากษาแก้เป็นว่า ให้จำคุก 1 เดือน ลดโทษให้กึ่งหนึ่งแล้วคงจำคุก 15 วัน นอกจากนี้แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น จำเลยฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า "ข้อเท็จจริงรับฟังเป็นยุติว่า จำเลยออกเช็คพิพาทให้แก่ผู้เสียหาย และมูลหนี้ตามเช็คพิพาทคดีนี้ผู้เสียหายได้ฟ้องจำเลยให้ใช้เงินในคดีแพ่งหมายเลขแดงที่ 508/2550 ของศาลชั้นต้น ต่อมาผู้เสียหายและจำเลยได้ทำสัญญาประนีประนอมยอมความกัน ตามสัญญา

ประนีประนอมยอมความท้ายรายงานกระบวนการพิจารณาฉบับลงวันที่ 11 มิถุนายน 2550 ศาลชั้นต้นพิพากษาตามยอมคดีถึงที่สุดแล้ว พิเคราะห์แล้ว คดีมีปัญหาข้อกฎหมายต้องวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยข้อแรกว่า สิทธินาคีอาญามาฟ้องของโจทก์ระงับไปแล้วหรือไม่ เห็นว่า มูลหนี้ตามเช็คพิพาทในคดีนี้ ผู้เสียหายได้ฟ้องจำเลยให้ชดใช้เงินตามคดีแพ่งหมายเลขแดงที่ 508/2550 ของศาลชั้นต้น ต่อมาผู้เสียหายและจำเลยทำสัญญาประนีประนอมยอมความกัน ศาลชั้นต้นพิพากษาศาตามยอมคดีถึงที่สุดไปแล้ว ผลของสัญญาประนีประนอมยอมความยอมทำให้สิทธิของผู้เสียหายที่จะเรียกร้องให้จำเลยชำระเงินตามมูลหนี้ในเช็คพิพาทเป็นอันระงับสิ้นไปตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 852 ผู้เสียหายคงมีสิทธิเรียกร้องให้จำเลยชำระหนี้แก่ตนตามสัญญาประนีประนอมยอมความเท่านั้น แม้จำเลยจะไม่ชำระหนี้ตามสัญญาประนีประนอมยอมความนั้น ผู้เสียหายก็ไม่มีสิทธิที่จะเรียกร้องให้จำเลยรับผิดชอบในมูลหนี้ตามเช็คพิพาทได้อีก ดังนั้น หนี้ที่จำเลยได้ออกเช็คพิพาทเพื่อใช้เงินจึงเป็นอันสิ้นผลผูกพันไปก่อนศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุด คดีจึงเป็นอันเลิกกันตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ.2534 มาตรา 7 สิทธิของโจทก์ในการนำคดีอาญามาฟ้องย่อมระงับไปตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 39 แม้ตามรายงานกระบวนการพิจารณาฉบับลงวันที่ 11 มิถุนายน 2550 ผู้เสียหายและจำเลยจะตกลงกันว่า ข้อตกลงตามสัญญาประนีประนอมยอมความมีผลสมบูรณ์ในคดีอาญาเมื่อจำเลยชำระเงินครบถ้วนแล้ว และตามสัญญาประนีประนอมยอมความข้อ 3 กับข้อ 4 จะระบุว่า คดีอาญาให้เป็นไปตามข้อตกลงในคดีอาญา หากจำเลยชำระเงินแก่โจทก์ (ผู้เสียหาย) ครบถ้วน โจทก์ (ผู้เสียหาย) ในฐานะผู้เสียหายจะถอนคำร้องทุกข์ หากจำเลยผิดนัดขอให้ศาลดำเนินคดีอาญาต่อไปตามรูปคดีก็ตาม แต่กรณีดังกล่าวเป็นคนละกรณีกันกับคดีอาญาเลิกกันตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ.2534 มาตรา 7 ซึ่งเป็นกรณีที่มูลหนี้ที่ผู้กระทำความผิดได้ออกเช็คเพื่อใช้เงินนั้นได้สิ้นผลผูกพันไปก่อนศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุดในคดีอาญา อันเป็นอีกกรณีหนึ่งที่มีใช้การยอมความกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 39 (2) ฎีกาของจำเลยข้อนี้ฟังขึ้น ส่วนฎีกาข้ออื่นของจำเลยไม่เป็นสาระแก่คดีอันควรได้รับการวินิจฉัยเพราะไม่ทำให้ผลคดีเปลี่ยนแปลงไป" จึงให้จำหน่ายคดีเสียจากสารบบความ

องค์คณะ

มนตรี ศรีเยี่ยมสะอาด · วีระวัฒน์ ปวรจารย์ · เฉลิมชัย ตันตยานนท์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/9286/2552>